

Warszawa, dn. 12.08.2020 r.

Główny Sąd Łowiecki**ul. Nowy Świat 35****00-029 Warszawa**

Rep. GSŁ 12/20

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Piotr Nowak /ref./**

Członkowie: **SGSŁ Aleksandra Zając-Hanulak**

SGSŁ Paweł Jamorski

Protokolant: **Weronika Śliwińska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Rafał Drozdowski

rozpoznał sprawę **obwinionego A[...] B[...]**, członka Koła Łowieckiego w P., na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w B[...] z dnia 30.12.2019 r., sygn. akt OSŁ [...], mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:**

w dniu 26 kwietnia 2015 r. w miejscowości P[...] teren Ochotniczej Straży Pożarnej w trakcie odbywającego się Walnego Zgromadzenia członków Koła Łowieckiego P[...], jako osoba wchodząca w skład komisji problemowej – członek komisji skrutacyjnej podczas liczenia głosów oddanych w wyborach na stanowisko podłowczego koła, będąc w posiadaniu jednej karty do głosowania przerobił ją w celu użycia jej za autentyczną w taki sposób, że obok istniejącego już nakreślenia o treści „x” stanowiącego prawidłowo oddany głos na danego kandydata, dokonał dodatkowego nakreślenia oznaczenia o treści „x” na tej karcie powodując nieważność oddanego za jej pomocą głosu;

tj. o przewinienie łowieckie z art. 35 b ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 34 pkt 5 ustawy Prawo łowieckie z dnia 13 października 1995 r. z późn. zmianami w zw. z § 11 pkt 2 i 3 w zw. z § 41 pkt 1 i 2 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 2 lipca 2005 roku.

i za to wymierzono mu karę dyscyplinarną zasadniczą **zawieszenia** w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 2 lat;

oraz obciążono obwinionego kosztami postępowania.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciążyć obwinionego.

/-/ Piotr Nowak
/-/ Aleksandra Zając-Hanulak
/-/ Paweł Jamorski

U Z A S A D N I E N I E

Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny PZŁ w B[...] oskarżył A[...] B[...] o popełnienie przewinienia łowieckiego wyczerpującego dyspozycję art. 35b ust. 1 pkt. 2 ustawy Prawo Łowieckie z dnia 13 października 1995 r. w zw. z § 53 pkt. 15 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 2 lipca 1995 r., polegającego na tym, że w dniu 26 kwietnia 2015 r. w miejscowości P[...], teren Ochotniczej Straży Pożarnej, w trakcie odbywającego się Walnego Zgromadzenia członków Koła Łowieckiego P[...], jako osoba wchodząca w skład komisji problemowej – członek komisji skrutacyjnej, podczas liczenia głosów oddanych w wyborach na stanowisko podłowczego koła, będąc w posiadaniu jednej karty do głosowania przerobił ją w celu użycia jej za autentyczną w taki sposób, że obok istniejącego już nakreślenia o treści „X” stanowiącego prawidłowo oddany głos na danego kandydata, dokonał dodatkowego nakreślenia oznaczenia o treści „X” na tej karcie, powodując nieważność oddanego za jej pomocą głosu.

Po rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] orzeczeniem z dnia 08 listopada 2018 roku wydanym w sprawie sygn. akt OSŁ [...] uznał A[...] B[...] za winnego popełnienia zarzucanego mu przewinienia łowieckiego i wymierzył mu za to karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 2 lat i obciążył kosztami postępowania.

Na skutek odwołania wniesionego przez obrońcę obwinionego Główny Sąd Łowiecki orzeczeniem z dnia 12 czerwca 2019 r. w sprawie sygn. akt GSŁ [...] uchylił powyższe orzeczenie i przekazał sprawę Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu w B[...] do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2019 roku w sprawie sygn. akt OSŁ [...] uznał A[...] B[...] winnym popełnienia przewinienia łowieckiego wyczerpującego dyspozycję art. 35b ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 34

pkt. 5 ustawy Prawo Łowieckie z dnia 13 października 1995 roku w zw. z § 11 pkt. 2 i 3 w zw. z § 41 pkt. 1 i 2 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 2 lipca 2005 roku i za to wymierzył mu karę zasadniczą zawieszenia w prawach członka Polskiego Związku Łowieckiego na okres 2 lat oraz obciążył kosztami postępowania.

Odwołanie w przedmiotowej sprawie złożył obrońca z wyboru obwinionego **A[...]** **B[...]**. Skarży on orzeczenie w całości na korzyść obwinionego, zarzucając mu:

- rażące naruszenie przepisów prawa materialnego (art. 35b ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 34 pkt. 5 ustawy Prawo łowieckie w zw. z § 11 pkt. 2 i 3 oraz § 41 pkt. 1 i 2 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego) poprzez błędne przyjęcie, że obwiniony dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego w rozumieniu ustawy, podczas gdy kary do głosowania na stanowisko podłowczego Koła Łowieckiego Ł[...], wobec niedopełnienia przez Walne Zgromadzenie obowiązków formalnych, nie stały się dokumentem stanowiącym dowód na okoliczność mającą znaczenie prawne,
- rażące naruszenie § 2 ust. 5 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014 w zw. z § 152 ust. 1 pkt. 3 Statutu PZŁ poprzez dowolne uznanie, że wobec obwinionego zarząd Koła orzekł karę porządkową zgodnie z przepisami prawa łowieckiego, podczas gdy obwinionych został ukarany karą porządkową zawieszenia w prawach członka koła na okres jednego roku zgodnie z § 41 ust. 1 i 3 Statutu PZŁ przez ograny PZŁ do tego nie powołane, gdyż kompetencja ta przysługiwała tylko i wyłącznie Okręgowemu Rzecznikowi Dyscyplinarnemu PZŁ i Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu;
- rażące naruszenie § 49 ust. 4 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014 poprzez nie uwzględnienie w orzeczeniu kary za przewinienie dyscyplinarnej orzeczonej w postępowaniu porządkowym przez organy Koła wbrew upoważnieniu wynikającemu z dyspozycji § 152 ust. 1 Statutu PZŁ;
- rażące naruszenie § 33 ust. 3 pkt. 1, 2, 3 i 4 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014 poprzez bezpodstawne powoływanie się w treści rozstrzygnięcia na prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w N[...] w sprawie sygn. akt II K [...] z dnia [...] 2017 roku, ponieważ na podstawie art. 106 kk skazanie uległo zatarciu, co wyłącza możliwość powoływania się przez Sąd Łowiecki w postępowaniu dyscyplinarnym na wiążący charakter wyroku skazującego i powoduje konieczność samodzielnych ustaleń dotyczących wszystkich elementów zachowania obwinionego, czego Sąd nie uczynił;
- rażące naruszenie § 18 ust. 1 i 2 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014 poprzez ustalenie stanu faktycznego tylko i wyłącznie na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w N[...], II Wydział Karny sygn. akt II K [...] oraz wyroku Sądu Okręgowego w B[...] sygn. akt IV Ka [...] z jednoczesnym oddaleniem wniosków dowodowych obrony, co jest niedopuszczalne z mocy prawa, a prawidłowo ustalony i oceniony materiał dowodowy pozwałby na dokonanie ustaleń faktycznych uniemożliwiających przypisanie obwinionemu wina za zarzucane mu przewinienie łowieckie;
- rażące naruszenie § 49 ust. 3 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014 poprzez dopuszczenie do udziału przed wywołaniem rozprawy i w naradzie składu

orzekającego w dniu 16 grudnia 2019 roku z-cę Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ w B[...], co godzi w zasadę równouprawnienia stron;

- naruszenie § 49 ust. 2 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014 poprzez przekroczenie siedmiodniowego terminu na odroczenie ogłoszenia orzeczenia, bowiem posiedzenie odbyło się w dniu 16.12.2019 r., a orzeczenie ogłoszono w dniu 30.12.2019 r., o czym obwiniony nie został poinformowany;
- rażące naruszenie § 8 ust. 1 i 2 statutu PZŁ poprzez dowolne jego zastosowanie tylko i wyłącznie wobec obwinionego A[...] B[...], który został niesłusznie i bezpodstawnie postawiony w stan oskarżenia, a osoby funkcyjne w kole rażąco naruszające przepisy pozostają bezkarne;
- rażące naruszenie art. 42 ust. 1 Konstytucji RP poprzez ograniczenie A[...] B[...]prawa do obrony.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie umorzenie postępowania na podstawie § 2 ust. 5 i 6 uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 50/2014.

Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2020 r. wniósł o nieuwzględnienie odwołania i utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie jest bezzasadne i jako takie nie może zostać uwzględnione.

Oceniając odwołanie wniesione przez obrońcę obwinionego stwierdzić należy, że ma ono charakter wyłącznie polemiczny, albowiem sprowadzając się do zakwestionowania ustaleń poczynionych przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] i nie przytacza tego rodzaju argumentów, które podważałyby słuszność jego rozstrzygnięcia. Ustalenia zaskarżonego orzeczenia, wbrew wywodom skarżącego, są trafne, zgodne z całokształtem okoliczności sprawy. W tej materii Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] poczynił ustalenia, które nie mogą uważane być za błędne, dowolne, sprzeczne z zasadami logiki, czy doświadczenia życiowego.

Skarżący nie wykazał w żaden sposób, aby rozumowanie Okręgowego Sądu Łowieckiego w B[...] przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne. Wbrew tym twierdzeniom Sąd dyscyplinarny I instancji przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia miał na względzie całokształt ujawnionego w sprawie materiału dowodowego oraz wnikliwie i starannie rozważył wszystkie zebrane w sprawie dowody przemawiające zarówno na wersję przedstawioną przez A[...] B[...], jak i przeciwko niej, czego wyraz dał w sporządzonym we wzorowy - jak na warunki postępowania dyscyplinarnego w Polskim Związku łowiecki - sposób uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Oceniając podniesione przez skarżącego zarzuty w pierwszej kolejności odnieść należy się do tych najdalej idących w swoich skutkach.

Kwestią, od której należało rozpocząć ocenę merytoryczną sprawy było ustalenie, czy nie doszło do przedawnienia karalności przewinienia łowieckiego zarzucanego A[...] B[...]. Okres przedawnienia określa art. 35¹ ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 roku. Prawo łowieckie (tekst jednolity Dz. Ust. z 2015 r. poz. 2168 z późn. zm.), który stwierdza, iż

wynosi on 5 lat od chwili popełnienia przewinienia. Ponieważ A[...] B[...] zarzucanego mu przewinienia dopuścił się w dniu 26 kwietnia 2015 roku wydawać się powinno, iż z końcem dnia 25 kwietnia 2020 roku karalność zarzucanego mu czynu przedawniła się.

Jednakże zgodnie z art. 35¹ ust. 2 jeżeli przewinienie łowieckie zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie następuje dopiero z upływem okresu przedawnienia karalności tego przestępstwa. W przedmiotowej sprawie zachowanie obwinionego zostało jednocześnie zakwalifikowane jako występki karny z art. 270 § 1 kk (za który nota bene A[...] B[...] został prawomocnie skazany). Stosownie do treści art. 101 § 1 pkt. 3 Kodeksu Karnego przedawnienie tego czynu następuje po 10 latach od jego popełnienia (a więc w przypadku obwinionego z końcem dnia 25 kwietnia 2025 roku), a ponieważ w przedmiotowej sprawie zastosowano nadto art. 102 Kodeksu Karnego – po upływie 20 lat od jego popełnienia (a więc w przypadku obwinionego z końcem dnia 25 kwietnia 2035 roku).

Tym samym brak jest jakich podstaw, aby podnosić, iż w realiach przedmiotowej sprawy doszło do przedawnienia karalności przewinienia łowieckiego, a tym samym zarówno Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...], jak i Główny Sąd Łowiecki w Warszawie były uprawnione do procedowania w sprawie i wydania rozstrzygnięcia merytorycznego.

Kolejną kwestią, którą należy rozstrzygnąć jest zarzut bezpodstawnego powoływania się przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] na treść i ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy w N[...] w ramach postępowania w sprawie II K [...] w sytuacji, gdy skazane to uległo zatarciu z mocy prawa. W toku tego postępowania A[...] B[...] skazany został bowiem na karę samoistnej grzywny, którą uregulował w całości w dniu 19 stycznia 2018 r. Tym samym – zgodnie z treścią art. 107 § 4a Kodeksu Karnego – skazane w sprawie II K [...] uległo zatarciu z mocy prawa.

Okoliczność ta jednakże nie oznacza, iż łowiecki sąd dyscyplinarny nie mógł powoływać się na treść orzeczenia w sprawie II K [...] oraz ustalenia poczynione w toku tego postępowania. Kwestia ta była bowiem przedmiotem rozpoznania przez Sąd Najwyższy, który w wyroku z dnia 07 marca 2018 roku, sygn. akt SDI 123/17 (LEX nr 2483715) uznał, że *„odpowiedzialność dyscyplinarna za czyn [...] będący jednocześnie przestępstwem następuje równolegle do odpowiedzialności karnej, jest od niej niezależna, a zrealizowanie odpowiedzialności karnej nie zamyka drogi do procesu dyscyplinarnego. Nawet więc zatarcie skazania za przestępstwo [...] nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia [...] postępowania dyscyplinarnego o taki czyn, bowiem przedawnienie odpowiedzialności nie może nastąpić wcześniej, niż upływ okresów wskazanych w art. 101 kk i art. 102 kk”*.

Wskazane powyżej orzeczenie dotyczyło co prawa odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratora (stąd skróty poczynione w jego tezie przez GSŁ), jednakże w ocenie Głównego Sądu Łowieckiego winno być stosowane na gruncie każdego postępowania dyscyplinarnego, a tym samym brak jest podstaw do kwestionowania uprawnienia Okręgowego Sądu Łowieckiego w B[...] do powoływania się na treść orzeczenia w sprawie II K [...] oraz ustalenia poczynione przez sąd powszechny w toku tego postępowania, zaś czynienie zarzutu za skorzystanie przez sąd dyscyplinarny z tego uprawnienia należy uznać za chybione.

Do poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, co do przyjęcia, iż skarżący popełnił zarzucone mu przewinienie łowieckie uprawniały Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] w pierwszej kolejności ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy w N[...] w toku postępowania II K [...], a także zeznania świadków R. K[...], K. M[...], K. K[...], K. A[...], D. S[...], W. P[...], J. C[...] i M. T[...]. Ocena wartości tych dowodów została dokonana wszechstronnie, we wzajemnym ich kontekście z innymi dowodami, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym i jako taka w pełni została podzielona przez Główny Sąd Łowiecki.

Truizmem byłoby w tym miejscu powtarzanie argumentów podnoszonych przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] w pisemnym uzasadnieniu – które podlegają w pełni akceptacji Głównego Sądu Łowieckiego – jednakże podkreślić należy, iż treść oraz wzajemne powiązanie wskazanych powyżej dowodów w połączeniu z zasadami logiki i doświadczenia życiowego prowadzić musi do wniosku, iż obwiniony dopuścił się przypisanego mu zachowania.

Przedmiotowa sprawa jest zresztą przedmiotem rozpoznania przez Główny Sąd Łowiecki po raz wtóry. W toku pierwszego postępowania (w sprawie GSŁ [...]) Główny Sąd Łowiecki drobiazgowo rozprawił się z zarzutami obrońcy obwinionego mającymi charakter merytoryczny, wskazał, iż w jego ocenie są one całkowicie bezzasadne oraz podał przyczyny na potwierdzenie takiego stanowiska. Tymczasem po ponownym rozpoznaniu sprawy przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] w zakresie zarzutów merytorycznych dotyczących przebiegu zdarzenia skarżący bezkrytycznie powtórzył te same okoliczności, które podnosił uprzednio. Świadczy to o tym, iż obrońca obwinionego nie zadał sobie trudu zapoznania się z treścią uzasadnienia orzeczenia w sprawie GSŁ [...], a jeżeli już je przeczytał, to uczynił to bez zrozumienia.

Istotne przy tym jest, iż podnosząc ponownie te same zarzuty skarżący nie powołuje się na żadne inne, nowe okoliczności, bezkrytycznie powtarzając to samo, co podnosił w pierwszym z odwołań. Główny Sąd Łowiecki na etapie niniejszego postępowania w pełni podziela argumenty podniesione przez skład Głównego Sądu Łowieckiego orzekającego w sprawie GSŁ [...]. Bezcelowym byłoby ich ponowne powtarzanie, skoro skarżący otrzymał już odpis uzasadnienia w sprawie GSŁ [...] i miał możliwość zapoznania się z nim. Tym samym zarzut bezpodstawnego procedowania dyscyplinarnego w sytuacji, gdy A[...] B[...] został ukarany przez zarząd koła oraz zarzut nie uwzględnienia przy wyrokowaniu kary orzeczonej w postępowaniu porządkowym przez zarząd koła uznać należy za chybione, zaś przyczyny takiego stanowiska są tożsame jak w uzasadnieniu orzeczenia w sprawie GSŁ [...].

Podobne powielenie stanowi zarzut naruszenia § 33 ust 3 pkt. 1, 2, 3 i 4 regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim. Prawdą jest, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w B[...] przeprowadził postępowanie dowodowe w ograniczonym zakresie, ograniczając je w zasadzie do odebrania wyjaśnień obwinionego, jednakże czynienie z tego powodu zarzutu, który miałby skutkować uchynieniem zaskarżonego orzeczenia jest zupełnie bezpodstawne. Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] miał bowiem prawo do podjęcia takiej decyzji w świetle treści art. 442 § 2 kpk (stosowanego posiłkowo na gruncie postępowania dyscyplinarnego) zwłaszcza mając na uwadze treść uzasadnienia orzeczenia Głównego Sądu Łowieckiego w sprawie GSŁ [...], z

której można wywieść jednoznaczny wniosek, iż podziela on stanowisko sądu dyscyplinarnego I instancji w zakresie wiarygodności zeznań przesłuchanych uprzednio świadków. A ponieważ obwiniony i jego obrońca nie podnieśli żadnych nowych okoliczności, które mogłyby wpływać na zmianę oceny zeznań świadków, decyzja o ich ponownym nieprzesłuchiowaniu była w pełni uprawniona i podlega akceptacji Głównego Sądu Łowieckiego.

Zarzut naruszenia prawa do obrony jest tym bardziej chybiony, że w rozprawie dyscyplinarnej w dniu 16 grudnia 2019 roku uczestniczył zarówno obwiniony, jak i jego obrońca, mieli możliwość wypowiedzania się i składania stosownych wniosków zarówno formalnych, jak i dowodowych, zaś do zgłaszanych przez nich zastrzeżeń Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] odniósł się w sposób zgodny z przepisami regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w Polskim Związku Łowieckim

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż skarżący z zadziwiającym uporem forsuje wersję, iż wiarygodne są wyjaśnienia A[...] B[...] i to one winny być podstawą ustaleń faktycznych i ostatecznego rozstrzygnięcia w postępowaniu dyscyplinarnym nie zauważając lub zauważając nie chcąc rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w N[...] oraz argumentów podnoszonych przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] w uzasadnieniach do orzeczeń OSŁ [...] i OSŁ [...] oraz Główny Sąd Łowiecki w uzasadnieniu do orzeczenia GSŁ [...].

Dotyczy to także zarzutu rzekomego naruszenia przez Sąd I instancji § 8 ust. 1 i 2 statutu PZŁ poprzez prowadzenie postępowania wyłącznie wobec osoby A[...] B[...]. Tu również zarzut ten podniesiono ponownie, bez żadnych refleksji po zapoznaniu się z uzasadnieniem w sprawie GSŁ [...]. Główny Sąd Łowiecki podkreśli ponownie, iż przedmiotem niniejszego postępowania była ocena zachowania obwinionego pod kątem naruszenia dyscyplinarnego w Polskim Związku Łowieckim, a jeżeli podmioty do tego uprawnione doszłyby do wniosku, iż istnieją w związku z zaistniałym zdarzeniem podstawy do ścigania dyscyplinarnego innych osób, to są uprawnione do wszczęcia odrębnego postępowania dyscyplinarnego.

Niezrozumiałym w ocenie Głównego Sądu Łowieckiego jest zarzut rzekomego naruszenia przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] art. 42 ust. 2 Konstytucji RP poprzez ograniczenie A[...] B[...] prawa do obrony. Pomijając już fakt, iż zarzut ten jest niezwykle lakoniczny, to w swoim uzasadnieniu odnosił się jedynie do oddalania wniosków dowodowych, do czego sąd dyscyplinarny I instancji był uprawniony, zaś skarżący poza swoim subiektywnym przekonaniem o wartości tych wniosków nie przedstawił żadnych okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie stanowiska, że przeprowadzona przez sąd dyscyplinarny I instancji ocena dowodów winna być odmienna. Kwestia natomiast bezczynności, czy nieprawidłowych działań innych organów Polskiego Związku Łowieckiego (to jest Zarządu Okręgowego, nieistniejącej już Okręgowej Rady Łowieckiej, czy Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego) nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie i co najwyżej winny być przedmiotem rozważenia ze strony podmiotów sprawujących bezpośredni nadzór organizacyjny nad tymi organami.

Do pewnego stopnia zasadny jest natomiast zarzut dopuszczenia do udziału w pewnych czynnościach zastępcy rzecznika dyscyplinarnego PZŁ w B[...], w których osoba ta nie

powinna brać udziału. Z protokołu rozprawy głównej w dniu 16 grudnia 2019 roku wynika bowiem, iż w pewnym momencie Okręgowy Sąd Łowiecki z B[...] zarządził przerwę, po której obrońca obwinionego podniósł, iż na sali przebywał zastępca rzecznika dyscyplinarnego. Ponieważ Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] w żaden sposób nie zaprzeczył tej okoliczności (przynajmniej nie znajduje to odzwierciedlenia w protokole rozprawy), założyć należy, iż okoliczność taka rzeczywiście miała miejsce.

Fakt pozostawiania zastępcy rzecznika dyscyplinarnego na sali podczas przerwy zarządzanej przez Sąd I instancji stanowi niewątpliwie uchybienie proceduralne, jednakże w ocenie Głównego Sądu Łowieckiego uchybienie to w żaden sposób nie rzutuje na treść zapadłego w sprawie orzeczenia. Chybiony bowiem jest zarzut, iż przerwa ta miała na cel naradę składu orzekającego nad treścią orzeczenia, albowiem orzeczenie tego dnia nie zapadło, a Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ogłosił je dopiero w dniu 30 grudnia 2019 roku. Co więcej z protokołu rozprawy nie wynika, aby przerwa została zarządzona w celu jakiegokolwiek narady, bowiem zarządzenia przerwy nie poprzedzał jakikolwiek wniosek stron, czy to o charakterze formalnym, czy to o charakterze dowodowym. Niewykluczone zatem, że przerwa została zarządzona dla potrzeb krótkotrwałego odpoczynku. Niemniej jednak – niezależnie od tego jakie były powody zarządzenia przerwy – zastępca rzecznika dyscyplinarnego nie powinien pozostawać na sali rozpraw, a opuścić ją razem z pozostałymi uczestnikami rozprawy.

Po wznowieniu postępowania po przerwie, Sąd dyscyplinarny I instancji zamknął przewód sądowy, odebrał stanowiska stron i odroczył publikację orzeczenia do 30.12.2019 r. Na marginesie wskazać jedynie należy, iż zapis w protokole jednoznacznie wskazuje, iż chybiony jest zarzut skarżącego, iż obwiniony nie został powiadomiony o dacie ogłoszenia orzeczenia, albowiem uczestniczył on w rozprawie w dniu 16.12.2019 r., a z zapisu w protokole jednoznacznie wynika, iż „*strony przyjęły informację o terminie*”.

Nie sposób także mówić, iż orzeczona wobec A[...] B[...] kara dyscyplinarna nosi cechy rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność kary i środków karnych określona w art. 438 pkt 4 kpk (stosowanym posiłkowo w postępowaniu dyscyplinarnym) zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego oraz poczynionych na tej podstawie przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych prowadzi do wniosku, iż orzeczenie wobec A[...] B[...] kary zawieszenia w prawach członka zrzeszenia PZŁ nie wykazuje cechy rażącej niewspółmierności w sensie jej surowości.

Zarzut niewspółmierności kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach przewidzianego przez przepisy zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia czynu, osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą. Niewspółmierność zachodzi zatem wówczas, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane czyny, nie odzwierciedla należycie stopnia szkodliwości czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną

różnicę co do jej wymiaru, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować.

Zarzut niewspółmierności nie wymaga wskazania nowych, nieustalonych przez Sąd I instancji okoliczności, polegać może bowiem na wskazaniu, że okoliczności prawidłowo ustalone mają takie znaczenie i ciężar gatunkowy, których orzeczona kara bądź nie uwzględnia w ogóle, bądź uwzględnia je w stopniu nie dostatecznym. Okoliczności takie nie zachodzą w przedmiotowej sprawie. Zarzut stawiany A[...] B[...] nie może być zaliczony do kategorii drobnych, czy błahych. Pamiętać bowiem należy, iż dopuszczając się przypisanego mu zachowania obwiniony pełnił bardzo ważną i odpowiedzialną rolę członka komisji skrutacyjnej, od rzetelności i prawidłowości działania której zależało właściwe funkcjonowanie całego koła łowieckiego.

Mając na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności, orzeczenie Okręgowego Sądu Łowieckiego w B[...] uznać należy za trafne i zgodne z całokształtem ustalonych w sprawie okoliczności. Również orzeczona przez Okręgowy Sąd Łowiecki w B[...] kara zasadnicza jest jak najbardziej adekwatna do stopnia szkodliwości czynów obwinionego oraz stanowią odpowiednią reakcję dyscyplinującą na jego zachowanie.

Reasumując powyższe rozważania Główny Sąd Łowiecki uznał, iż zaskarżone orzeczenie jest ze wszech miar słuszne i sprawiedliwe i dlatego orzekł jak w sentencji.

/Aleksandra Hanulak - Zając/

/Piotr Nowak/

/Paweł Jamorski/